ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudce JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **M. M.**, zastoupen Mgr. Jakubem Hajdučíkem, advokátem se sídlem Sluneční nám. 2588/14, Praha 5, proti žalovanému: **Finanční úřad pro hlavní město Prahu**, se sídlem Štěpánská 619/28, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 12. 2014, č. j. 6744996/2006-52523-104955, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 3. 2019, č. j. 6 Af 4/2015 – 49,

takto:

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 13. 3. 2019, č. j. 6 Af 4/2015 – 49, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a dosavadní průběh řízení

[1] Dne 29. 12. 2010 podal žalobce žádost o prominutí příslušenství daně z přidané hodnoty (penále). Žádost odůvodnil bezdlužností a dobrou úrovní spolupráce se správcem daně při plnění nepeněžitých povinností. Finanční úřad pro Prahu 6 jeho žádosti nevyhověl. Rozhodnutí správce daně bylo z důvodu nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 23. 7. 2014, č. j. 11 Af 55/2011 – 27.

[2] Žalovaný, na nějž přešla působnost Finančního úřadu pro Prahu 6 v důsledku účinnosti zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, dne 1. 12. 2014 vydal napadené rozhodnutí. Zdůraznil v něm, že žalobce byl obžalován ze spáchání trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 148 odst. 1, 2 a 3 písm. c) zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon. Trestní stíhání je skutečností, pro kterou dle pokynu Ministerstva financí D-330 nelze vyhovět žádosti o prominutí daňové povinnosti, ohledně které je trestní řízení vedeno.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu dle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Městský soud ji zamítl. V odůvodnění uvedl,

že žalovaný vzal důvody žádosti (bezdlužnost a dobrá úroveň spolupráce) v úvahu, avšak nepokládal je za rozhodující. Takové odůvodnění označil soud za stručné, avšak obsahující vše podstatné.

[4] Podle názoru soudu bylo nadbytečné prokazovat konkrétní skutkový stav týkající se předestřených důvodů a podrobně jej hodnotit, když hlavní argumentací žalovaného byla nižší relevance žalobcem uvedených důvodů v poměru s jiným, existujícím důvodem, který prominutí příslušenství daně podle žalovaného naopak brání – vedení trestního řízení o daňové povinnosti, jejíž prominutí se žádalo. Soud dále konstatoval, že správní spis obsahuje rozsudek trestního soudu a žalobci muselo být známo, že proti němu bylo vedeno trestní řízení. Žalobce v řízení před správcem daně navíc ani neuvedl žádné výjimečné okolnosti, k nimž by bylo nutné přihlédnout.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[5] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost.

[6] Dle stěžovatele městský soud v rekapitulační části nezaznamenal a později se ani nezabýval žalobním bodem, v němž stěžovatel namítal, že nebyl před vydáním rozhodnutí žalovaného seznámen s důkazy, které žalovaného vedly k zamítnutí jeho žádosti. Stěžovatel se proto k těmto důkazům nemohl vyjádřit, v čemž spatřuje porušení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Rozsudek je proto nepřezkoumatelný.

[7] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil se závěry městského soudu a navrhl žalobu zamítnout.

III. Posouzení kasační stížnosti

[8] Soud se nejprve zabýval formálními náležitostmi kasační stížnosti a dospěl k závěru, že je přípustná a projednatelná. Po věcném posouzení kasační stížnosti dospěl soud k závěru, že je důvodná.

[9] Kasační stížnost je stručná a obsahuje jedinou stížní námitku. Stěžovatel namítá, že se městský soud nevypořádal hned s prvním žalobním bodem.

[10] Městský soud v rekapitulační části rozsudku (bod [1] a [4]) předmětný žalobní bod zmínil. Při posuzování důvodnosti žaloby jej však dostatečně nezhodnotil.

[11] Krajský soud je podle § 75 odst. 2 s. ř. s. povinen přezkoumat napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.). Musí se vypořádat se všemi žalobními body (blíže rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 – 73, č. 689/2005 Sb. NSS, nebo ze dne 8. 4. 2004, č. j. 4 Azs 27/2004 – 74). Pokud krajský soud o věci rozhodne a opomene se zabývat některým ze žalobních bodů, nezbývá Nejvyššímu správnímu soudu než jeho rozhodnutí zrušit pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., i když by důvodnost námitky mohl Nejvyšší správní soud sám spolehlivě posoudit podle obsahu spisu (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 12. 2009, č. j. 8 Afs 73/2007 – 111, č. NSS 2561/2009 Sb. NSS či nález Ústavního soudu ze dne 17. 12. 2008, sp. zn. I. ÚS 1534/08).

[12] Žalobní bod byl dostatečně konkrétní, systematicky vyčleněný (II. kapitola žaloby) a i sám městský soud jej v úvodní části odůvodnění rozsudku rekapituloval a zmínil rozsudek

stejného soudu ze dne 27. 11. 2018, č. j. 8 Af 44/2015 – 29. V něm soud zrušil rozhodnutí správce daně mimo jiné i z důvodu neseznámení daňového subjektu se skutečnostmi, jež byly podle názoru správce daně pro rozhodnutí relevantní, a nemožnosti vyjádřit se k nim, nebo na ně jinak reagovat.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost důvodnou, proto rozsudek městského soudu zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). V něm bude soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). Povinností městského soudu bude vypořádat dosud opomenutý žalobní bod a své úvahy přezkoumatelným způsobem vtělit do odůvodnění svého nového rozhodnutí. V něm rozhodne městský soud rovněž o nákladech řízení o této kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. června 2019

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu